

Na Kdyňsku rozená tvůrkyně próz Miloslava Ledvinová (*1937) přibyla do komunity knižně publikujících autorů českého Západu až v polovině devadesátých let. Žena v dětství niterně poznamenaná velmi tragickým osudem rodiny za časů kolektivizace zemědělství, s cejchem potomka třídního nepřítele nehodna vzdělání a nároku na nejprostší soucítění (jakous takous naději na vyrovnání se s osudovými peripetemi přece skýtajícím), tato žena jistěže nemohla v literatuře rozšířit partituru optimistických tónů. Ona to venkonce ani nezkusila.

Velmi bychom zjednodušovali, kdybychom v literárních textech Miloslavy Ledvinové spatřovali všehovšudy otisk truchlivých osudů té sociální složky venkova, která kolektivizací lidsky strádala a utrpěla dokonce i ve své generační posloupnosti. Uvědomujeme si, že tato linie sice je po celý první poločas publikačního úsilí Miloslavy Ledvinové linií nejvysledovatelnější, nicméně není jedinou a dokonce ani ústřední ne.